

Vriendelijke Valkenbelt

Terrein De Valkenbelt, Lochem

‘Kijk nou, tenten in het bos!’ Wie aan de noordkant van De Valkenbelt kampeert, vangt vanaf het naastliggende fietspad regelmatig zo’n verraste uitroep op. En dat is dan meteen ook vrijwel het enige omgevingsgeluid op dit terrein in de landelijke Achterhoek. Hier hoor je zelfs ’s nachts geen snelweg zoemen.

Tekst Marleen Blokhuis, foto’s Vincent Tollenaar

Of je nu graag andere kampeers om je heen ziet of liefst zo weinig mogelijk tenten in je blikveld hebt: op De Valkenbelt kan het allebei. Het 2 hectare grote, langwerpige terrein bestaat uit een caravanveld (ook voor tenten) aan het begin, een ‘kampeerbos’ met individuele tentplekken in het midden en een kampeerveld voor meerdere tenten achteraan. Die ‘achterweide’, met uitzicht op een akker, ligt er weer frisgroen en gebruiksklaar bij nadat noeste werkers hem afgelopen najaar hebben geegaliseerd en opnieuw ingezaaid. Ook is aan de achterrand recent een klein extra tentplekje gecreëerd, heel goed verstopt tussen de struiken. Drie andere kampeerveldjes zijn tijdelijk afgesloten, die zijn dit voorjaar vlak gemaakt en opnieuw ingezaaid. Ze zullen pas volgend jaar weer kampeerbaar zijn.

Zo worden de komende jaren beetje bij beetje alle kampeerplekken onder handen genomen, vertelt de vorig jaar aangetroten terreincommissaris (TC) Aart Oosthoek. Vooral de boskampeerplekken kunnen zo’n opknappbeurt heel goed gebruiken. Door oprukkend struweel zijn die geleidelijk steeds kleiner geworden. Rondom deze plekken heb-

ben betrokken leden de afgelopen tijd al flink gesnoeid, ook om het nieuw in te zaaien gras meer kans te geven. Dit alles volgens een plan van De Valkenbelts eigen ‘grasgroep’, die pas is ingesteld naast de wat langer bestaande – en al even enthousiaste – maaigroep.

Koken op houtvuur

Rustiek verroeste staalprofielen van een wolf en een hertenkop markeren de ingang van de knusse kampvuurkuil. Tijdens werkweekenden kookt Anne Wismans hier al 18 jaar een complete maaltijd voor iedereen die wil mee-eten. Dat er voor alle deelnemers wordt gekookt is al niet standaard binnen de NTKC, maar helemaal bijzonder is dat dat hier op een houtvuur gebeurt. Anne is ermee begonnen toen echtgenoot Berend als TC startte en wil voorlopig nog doorgaan met deze kampvuurmaaltijden. ‘Elke keer koken we wat anders!’ Het is een voorbeeld van de vaak langdurige betrokkenheid van diverse voormalige TC’s. Aart: ‘Soms zijn er wel vier generaties TC’s tegelijk op een werkdag aanwezig.’ En of het met de maaltijden te maken heeft of niet: het aantal deelnemers aan werkdagen is hier relatief hoog.

pad. 'Het is hier heerlijk stil. Voor je boodschappen fiets je leuk door het bos naar Vorden of Lochem. En in april en mei vind ik al die bloeiende krenteboompjes op het terrein zo mooi', vertelt Lidwien. Ze is ook zeer te spreken over het sympathieke kruidentuintje bij het toiletgebouw, in 2020 aangeplant door Merel en Jan Duitshof (ook een oud-TC) en vooralsnog uniek binnen de NTKC. De rozemarijn, tijm, oregano, munt en citroenverbena staan hier voor algemeen gebruik. Een vriendelijk bordje roept voorbijgangers op om de plantjes water te geven als het te droog wordt.

Pim en Lidwien zijn ook vaak van de partij geweest bij het jaarlijkse winterkamp in februari. 'Dan kon je 's ochtends bij het kampvuur je ontbijtje halen. Op strijkplanken stonden dan de ingrediënten klaar voor de gebakken eieren. Heel goed georganiseerd allemaal.' Het (veertigste) winterkamp vond dit jaar trouwens voor het eerst niet op De Valkenbelt plaats, maar op Masterveld; voortaan zal het rouleren over de 3 terreinen in Oost.

Dankzij Annes 'uit de hand gelopen hobby' staan in de speciale kampvuurkast onder meer een kookrooster, een kampvuurhaak, een waterketel en een grote kookpot om aan een driepoot te hangen, voor iedereen vrij te gebruiken. Diverse liefhebbers doen dat graag, juist ook in de winter. Zo is er een los-vaste groep van zo'n 12 leden die vaak in de periode van 'derde kerstdag' tot nieuwjaar op De Valkenbelt kamperen en die hier individueel ook de rest van het jaar veel komen. Ron en Rita uit Arnhem bijvoorbeeld, die actief zijn in afdeling Veluwe, maar altijd een gevoel van thuiskomen ervaren zodra ze het zandpad van De Valkenbelt oprijden. 'Je kunt hier ook mooi kanoën, op de Berkel van Lochem naar Zutphen', tipt Ron.

Kruidentuintje

Dat gevoel van thuiskomen hebben ook zeventigers Pim en Lidwien uit Oosterhout, dit keer met de caravan op

Een opvallend stille, fiets- en wandelvriendelijke omgeving

Beleving

Hoe vinden mensen die hier minder vaak of voor het eerst komen De Valkenbelt? Wilbert en Giny uit Leerdam vinden het bij hun eerste kennismaking een 'vriendelijk terrein, ziet er netjes uit. En we hebben genoten van de Lochemseberg-wandelroute.' Kersverse leden Thijs en Sophie met dochters Julie en Marie uit Den Haag zijn onder de indruk van de stilte en van de natuurlijke uitstraling van het terrein. Zij maken

dagtrippies naar Deventer. En Mariska uit Nijmegen, niet voor het eerst hier, roemt – behalve het toiletgebouwtje oude stijl – het naastliggende natuurgebied het Grote Veld ('mooie open plek met jeneverbessen, heel vlakbij'), het meer dan 100 jaar oude bakkerijtje Dick ten Broeke in Lochem ('je moet waarschijnlijk wel in de rij staan, maar dan heb je ook wat'), eetcafé De Zonnebloem (een voormalig truckerscafé) op loopafstand, en de leuke stadjes Deventer en Zutphen in de buurt.

Wie je ook naar zijn ervaringen vraagt, bijna iedereen begint wel over de zeker voor Randstedelingen opvallende stilte, de fiets- en wandelvriendelijke omgeving en het knusse en bosachtige karakter van het terrein. De stralingsgevoelige Jos ervaart De Valkenbelt zelfs als helemaal stralingsvrij. Ook het reeën-werende hek rondom het terrein komt verschillende keren ter sprake. Dat hek staat er nu een paar jaar om te kijken of er met het buiten houden van reeën ook minder teken (en dus tekenbeten!) op het terrein voorkomen. RIVM en WUR (Wageningen University & Research) voeren dit onderzoek uit. Met als onverwachte bijvangst dat het sommige kampeers een extra veilig gevoel geeft. <

Waarom valken?

In 1959 kocht de NTKC dit terrein van de familie Meulenbrugge, die nog steeds onze sleutel beheert. De eerste 15 jaar werd het vaak simpelweg 'ons terrein in Lochem' genoemd, en soms 'het Grote Veld', naar het gebied waar het aan grenst. Pas in 1974, na de aankoop van een tweede perceel, kreeg het de naam 'De Valkenbelt'. Uit een duik in het clubarchief blijkt dat de heer Meulenbrugge die naam al in 1959 had voorgesteld, omdat die 'in de naaste omgeving [...] in het verleden enige malen [is] gebruikt'. Een valkenbelt is een heuvel in open veld vanwaar in de Middeleeuwen met valken op andere vogels werd gejaagd. Op de detailkaart op de website zijn vlak bij ons terrein ook de namen Valkenkamp en Valkenhorst te vinden. Hoe lang geleden, en waarvoor precies, is de naam Valkenbelt eerder gebruikt? Voer voor nader onderzoek.

Aantal overnachtingen	< 16 jaar	16 jaar en ouder	totaal	% van NTKC
2020/2021	372	3.103	3.475	4,8%
2019/2020	195	2.241	2.436	4,9%
2018/2019	258	1.778	2.036	4,1%
2017/2018	219	1.730	1.949	3,4%
2016/2017	273	1.922	2.195	4,2%

(bron: Jaarverslagen NTKC)